

на-истината: защото уповахъ на съдъбите Твои.

44 И ще сохранивамъ законатъ Твой завсегда, во вѣкъ вѣка.

45 И ще ходимъ въ ширинѣ: защото изыскахъ заповѣдите Твои.

46 И ще говоримъ за свидѣтелствата Твои предъ царове, и не щемъ се посрами.

47 И ще са наслаждавамъ въ заповѣдите Твои, които возлюбихъ.

48 И ще вдигнемъ ржцѣте ми камъ заповѣдите Твои, които возлюбихъ: и ще са побчавамъ въ повелѣніята Твои.

Зѣинъ.

49 Сетисе за словото, (което си рекалъ) камъ рабжтъ Твой, въ което си ме направилъ да се надамъ.

50 Това (ѐ) ѹтѣшеніе мое въ скорбѣта моя, че словото Твое шживотвори ме.

51 Горделивите ми се присмѣкуватъ твърдѣ многу: (но) азъ ѿ законатъ Твой не се отдалечихъ.

52 Сѣтихъся за съдъбите Твои, Господи, (щото съ) ѿ вѣкъ, и ѹтѣшихъся.

53 Ужасенъ трепетъ ме шклада, ѿ причинѣ на-нечестивыте, защото не маржтъ законатъ Твой.

54 Повелѣніята Твои быдоха ми пѣніе въ домжтъ на-пришелството мое.

55 Сетихъся ношесь за името Твое, Господи: и ѹчвахъ законатъ Твой.

56 Това ми быде, защото ѹчвахъ заповѣдите Твои.

Хе.д.з.

57 (Ты), Господи, часть моя (си): рекохъ да ѹчшвамъ словесата Твои.